

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 ศึกษาทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทยที่สร้างขึ้นตามหลักการร่วมมือกันเรียนรู้

5.1.2 ศึกษาเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทยที่สร้างขึ้นตามหลักการร่วมมือกันเรียนรู้

5.1.3 ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทยที่สร้างขึ้นตามหลักการร่วมมือกันเรียนรู้

5.2 สมมติฐานในการวิจัย

5.2.1 นักเรียนที่เรียนจากแผนการสอนวิชาภาษาไทย ตามหลักการร่วมมือกันเรียนรู้แล้ว จะมีค่าเฉลี่ยทักษะการฟังสูงกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.2 นักเรียนที่เรียนจากแผนการสอนวิชาภาษาไทย ตามหลักการร่วมมือกันเรียนรู้แล้ว จะมีค่าเฉลี่ยทักษะการพูดสูงกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.3 นักเรียนที่เรียนจากแผนการสอนวิชาภาษาไทย ตามหลักการร่วมมือกันเรียนรู้แล้ว จะมีค่าเฉลี่ยทักษะการอ่านสูงกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.4 นักเรียนที่เรียนจากแผนการสอนวิชาภาษาไทย ตามหลักการร่วมมือกันเรียนรู้แล้ว จะมีค่าเฉลี่ยทักษะการเขียนสูงกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

5.3.1 ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2 โรงเรียนบ้านใหม่ไสภะสัมทบ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสีชะมพู จังหวัดขอนแก่น จำนวน 63 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยสุ่มมา 1 ห้องเรียน

คือ ห้อง ป.4x มีนักเรียนจำนวน 30 คน

5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.3.2.1 แผนการสอน เป็นแผนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามหลักการร่วมมือกันเรียนรู้ จำนวน 24 แผน

5.3.2.2 แบบวัดทักษะทางภาษา เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นตอนที่ 1-3 ใช้วัดทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียน เป็นข้อสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 37 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.85 และมีความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง .27 ถึง .72 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .22 ถึง .66 ในส่วนหลังเป็นตอนที่ 4 ใช้วัดทักษะการพูด ซึ่งเป็นข้อสอบภาคปฏิบัติเน้นความตรงจากผู้เชี่ยวชาญ

5.3.2.3 แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย เป็นแบบมาตราประมาณค่าชนิด 5 ตัวเลือก มีทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านตัวครูผู้สอน จำนวน 10 ข้อ

5.3.2.4 แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เป็นแบบสังเกตเพื่อบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียนในด้านต่าง ๆ

5.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.3.4.1 ประชุมชี้แจงและขอความร่วมมือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนการสอนแก่ผู้ปกครองและนักเรียนกลุ่มทดลอง

5.3.4.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการสอนตามหลักการร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยตนเอง ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง พร้อมทั้งสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนในแต่ละชั่วโมงไปด้วย

5.3.4.3 ทำการวัดผลหลังเรียน หลังการทดลองสิ้นสุดลง โดยใช้แบบวัดทักษะทางภาษา และแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย แล้วนำข้อมูลไปตรวจและวิเคราะห์ผลต่อไป

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้ คือ

5.4.1 วิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โปรแกรม IAP

5.4.2 ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test ในกรณีสองกลุ่มสัมพันธ์กัน (Match Paired

Samples) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โปรแกรม SPSS/PC⁺

5.4.3 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียน หลังการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โปรแกรม SPSS/PC⁺

5.4.4 จัดกลุ่มข้อมูล และรายงานผลเชิงพรรณนาจากการวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม จากแบบสังเกต

5.5 สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

5.5.1 ด้านทักษะทางภาษา

5.5.1.1 นักเรียนที่เรียนจากแผนการสอนวิชาภาษาไทย ตามหลักการร่วมมือกันเรียนรู้แล้ว มีค่าเฉลี่ยทักษะการฟังสูงกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.5.1.2 นักเรียนที่เรียนจากแผนการสอนวิชาภาษาไทย ตามหลักการร่วมมือกันเรียนรู้แล้ว มีค่าเฉลี่ยทักษะการพูดสูงกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.5.1.3 นักเรียนที่เรียนจากแผนการสอนวิชาภาษาไทย ตามหลักการร่วมมือกันเรียนรู้แล้ว มีค่าเฉลี่ยทักษะการอ่านไม่สูงกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

5.5.1.4 นักเรียนที่เรียนจากแผนการสอนวิชาภาษาไทย ตามหลักการร่วมมือกันเรียนรู้แล้ว มีค่าเฉลี่ยทักษะการเขียนไม่สูงกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

5.5.2 ด้านเจตคติต่อวิชาภาษาไทย

พบว่า นักเรียนที่เรียนจากแผนการสอนวิชาภาษาไทย ตามหลักการร่วมมือกันเรียนรู้มีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านตัวครูผู้สอน อยู่ในระดับดีมาก

5.5.3 ด้านพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

นักเรียนโดยส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นและให้ความสนใจในการทำงานกลุ่ม รู้จักและมีขั้นตอนในการวางแผนการทำงาน กล้าแสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังผู้อื่น ให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม มีการจับบันทึก สรุป และนำเสนอตามมติของกลุ่มด้วย

5.6 ข้อเสนอแนะ

5.6.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

5.6.1.1 การประกาศรายชื่อสมาชิกกลุ่มในการเปลี่ยนกลุ่มแต่ละครั้ง ที่ผู้วิจัยเรียงตามลำดับคนเก่ง อ่อน และปานกลางนั้น มีบางกลุ่มที่คนเก่งจะไม่ยอมรับคนอ่อนเข้ากลุ่มด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้อธิบายเหตุผลอื่น ๆ ประกอบนั้น ควรจะให้นักเรียนได้เข้ากลุ่มด้วยวิธีการอื่น ๆ ดูบ้าง เช่น การประกาศชื่อคนอ่อนก่อน จากนั้นครูพูดจูงใจให้คนเก่งได้มาช่วยเพื่อนที่เรียนอ่อน ครูจึงเลือกคนที่เสนอตัวที่ครูได้กำหนดไว้แล้ว ซึ่งจะเป็นการฝึกความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และรู้จักช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่าให้กับเด็กไปด้วย

5.6.1.2 การประกาศผลความก้าวหน้าและการมอบใบประกาศเกียรติให้กลุ่มที่ประสบผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งอยู่ในขั้นการยกย่องหรือการยอมรับ และเป็นการเสริมแรงอย่างหนึ่ง ควรจะทำในช่วงเวลาพักไป เพราะจะช่วยทำให้นักเรียนสนใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียนเพิ่มขึ้น

5.6.1.3 กำหนดเวลาในการเรียนการสอนแต่ละชั้นควรให้ชัดเจน โดยเฉพาะช่วงเวลาที่ให้นักเรียนร่วมกันทำงานในกลุ่ม โดยให้มีสัญญาณบอกเวลาเป็นระยะ ๆ เพราะจากการสังเกตจะพบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานเพิ่มขึ้น แต่ครูจะต้องย้ายกับนักเรียนเสมอว่าให้ทำงานด้วยความรอบคอบ อย่างกังวลกับเวลามากเกินไป

5.6.1.4 การกำหนดขอบเขตของเนื้อหา ถ้าหากในช่วงเวลาใด ๆ มีเนื้อหามากหรือหลายประเด็น ในชั้นสรุปนักเรียนจะต้องสรุปให้ครอบคลุมทุกเนื้อหา ครูคอยชี้แนะและเพิ่มเติมจนนักเรียนเข้าใจได้ทุกประเด็น

5.6.1.5 ในชั้นเรียนปกติ การจัดกลุ่มที่มีสมาชิกกลุ่มละ 4-5 คน และมีจำนวนกลุ่ม 7 กลุ่มถือว่า พอเหมาะตามมาตรฐานของห้องเรียนที่มีนักเรียนระหว่าง 25-30 คน เพราะจะช่วยให้สมาชิกแต่ละคนมีโอกาสดำเนินการและมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ดี และครูสามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมด้วย

5.6.1.6 ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม ครูควรเดินดูและคอยให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการ ไม่ควรให้ความสนใจกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งนานจนเกินไป

5.6.1.7 ลักษณะและวิธีการวัดผลควรจะใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง เช่น การวัดทักษะด้านการอ่านทำนองเสนาะ ควรวัดโดยให้นักเรียนได้อ่านและถอดคำประพันธ์โดยตรง เป็นต้น

5.6.1.8 ในขั้นตอนการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ควรให้นักเรียนได้ฝึกในระดับพฤติกรรมที่สูงขึ้นกว่าชั้นความรู้ความจำด้วย เป็นขั้นคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ สังเคราะห์ และการประเมินค่า เป็นต้น

5.6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

5.6.2.1 ควรจะได้มีการศึกษาถึงเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตามหลักการร่วมมือกันเรียนรู้ว่า ควรใช้เวลาติดต่อกันนานเท่าใด จึงจะส่งผลดีต่อการเรียนของนักเรียนมากที่สุด โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน

5.6.2.2 ควรจะได้มีการศึกษาถึงการเข้ากลุ่มว่าจะจัดให้นักเรียนเข้ากลุ่มด้วยวิธีใด จึงจะส่งผลให้นักเรียนยอมรับและเกิดทักษะกระบวนการกลุ่มได้มากที่สุด

5.6.2.3 ควรได้มีการศึกษาถึงเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนแต่ละกลุ่ม เช่น กลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน ว่าเกิดขึ้นและเป็นไปได้ในแนวทางใด

5.6.2.4 ควรจะได้ศึกษาผลของการสอนตามหลักการร่วมมือกันเรียนรู้กับระดับชั้นอื่น และวิชาอื่น ๆ ด้วย